

## Panu prezidentovi k 7. březnu.

Tatičku,  
Ty velký, hrdý, bílý náš tatičku,  
bohem nám daný  
a milovaný.

Dnes, kdy po vlasti naši hoří  
miliony oslavných výkřiků Tobě vsřtic,  
dnes —  
jdu za Tebou,  
má nezabrání nic!

Mám náruč plnou květů radosti  
a srdce plné velikého vděku . . .  
Mám ústa plná slov  
a — Tys již v nedaleku,  
mládí v starosti!

Mám duši plnou hudby veršů skvoucích,  
co bujný oř jež k slunci vzpínají se,  
a přece něžných tak  
a pokorných a vroucích,  
jak nadpozemská vise . . .

Již stojíš přede mnou,  
tak rovný, srdečný a skvělý,  
Tvůj úsměv stříbrný jak paprsek mne hřeje,  
až mi tak divně blaze, přeblyže je. . . .  
A já — již nemám slov, jen výkřik rozzechvělý :

„Tatičku! Žij nám dlouho, drahý!“  
Již nemám veršů řad, jen jeden jediný,  
ježž oči vlíbají na Tvoje šediny :  
„V svém srdci zachovej nám lásky pramen vlahý!“

J. Šalounová.

## Neprávem zapomínané ženy.

Význačných mužů rádi a s vděkem vzpomínáme,  
jsme však dosti spravedliví i k nadaným a pilným ženám,  
které se své doby proslavily, nyní však jsou zapomenuty?

Každý dvanáctiletý gymnasista ví, kdo byl Newton,  
Euklid, Pythagoras, ale hluboké mlčení panuje, když se  
zeptáme, kdo byla Mary Somerville. A přece ona má  
velikou zásluhu na rozšíření učení Newtona, neboť pře-  
ložila jeho Principiu do franštiny a tak obeznámila teh-  
dejší vzdělaný svět s dílem božského, avšak dosud nepřilíží  
známého fysika.

Jak se to rýmuje, žena a  
— přírodověda, matematika  
a filosofie? Někdo dovede  
udělat rým jen ze dvou slov,  
žena — a kuchyně. A přece  
již i v klasickém dávnověku  
existovaly vysoce vzdělané  
ženy, které měly pro lid-  
skou společnost tutéž cenu  
jako význační muži. Pa-  
mátka těchto je věčná, že-  
ny — zapomenuty. Man-  
želka Pythagorova, Theone,  
znamenitá lékařka své do-  
by, důležitá spolupracovnice  
Pythagorova, po jehož  
smrti vedla jeho filosofic-  
kou školu a ještě ji značně  
rozšířila. Nikdo nevzpomíná  
učené Theone, zmizela lid-  
ské paměti. Neprávem. Ve

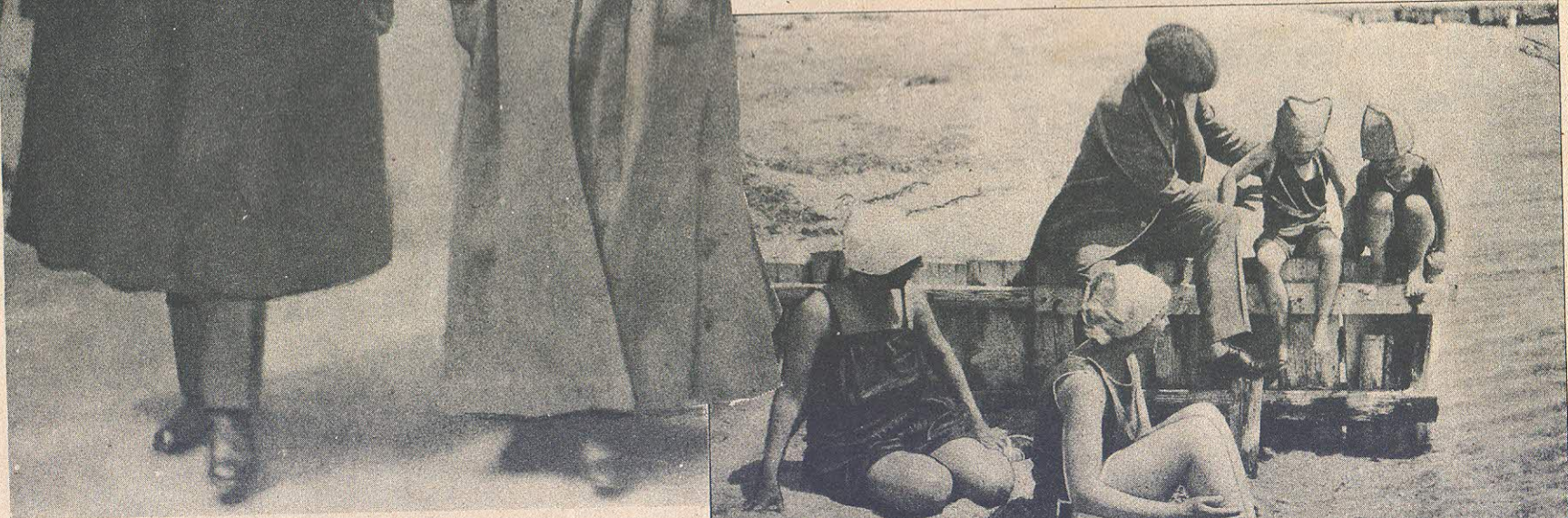


CHARLOTTA GARRIQUE MASARYKOVÁ,  
choť pana presidenta ve svém mládí.

středověku ocitlo se vykonávání lékařské praxe ponej-  
více v rukou mnichů a jeptišek, mezi nimiž nejvíce vy-  
nikla svatá Hildegarda. Ale v mnoha zemích bylo lékař-  
ské zaměstnání ženám přísně zakázáno, proto nemáme  
z té doby žádnou pověstnou lékařku, teprve Elisabeth  
Anderson postavila se za požadavek, aby i ženy mohly  
vykonávat lékařskou praxi. Nikdo na tuto ženu nevzpo-  
mene a přece jen jí můžeme být vděční, že vedle lékařů  
existují na celém světě i lékařky. Když se Elisabeth An-  
derson roku 1836 narodila, bylo vyloučeno, aby se některá  
žena věnovala studiu medicíny. Byla by označena za  
největší nestoudnici. Dospívající Anderson marně se  
pokoušela dosíci vstupu na některou školu lékařskou.  
Studovala tedy privátně. Nejprve v londýnském hospi-  
tále anatomii a potom u nejznamenitějších profesorů oné  
doby. Po mnoha letech těžkých zápasů o uznání obdržela  
konečně diplom, jenž jí umožňoval provozovati praxi lé-  
kařskou. Její nejbližší cíl bylo založení nemocnice pro







**PAN PRESIDENT  
T. G. MASARYK**

dožívá se 7. března 82 let. V tento den provádí jej vroucí přání celého národa, aby zůstal ještě po mnohá léta vůdcem a osvícenou hlavou našeho státu v neztenčené svěžesti tělesné i duševní. — Náš obrázek zachycuje jej s jeho věrnou družkou, paní Charlotou G. Masarykovou.



Salonek pana presidenta  
v Lánech.

Pan president baví se se svými vnučátky v Beauvillu v jižní Francii. Vpravo je jejich maminka paní Revilliodová, v levo Dr. Alice Masaryková.

chudé, potřebné ženy. Londýnský New Hospital, dílo Elisabeth Anderson, zaměstnává dodnes jen lékařky. Anderson dočkala se nejen vysokého stáří, ale i zadostiučinění, že na povolání lékařky se nyní pohlíželo jako na zaměstnání čestné a zasloužilé.

Ještě dnes připadá nám jaksí pro ženu odlehlé, aby se věnovala astronomii. Jmenují se objevy mužů, ale kdo může tvrdit, že tento obor neměl význačnějších žen? Stačí oživit paměť, abychom vzpomněly Karoliny Herschelové, sestry a asistentky Sira Williama Herschela, objevitele planety Uranus. Noc co noc až do ranního svítání sedala u dalekohledu, někdy v takových mrazech, že jí i inkoust v kalamáři zamrzl.

Pokračování na str. 17.